

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Ba, ngày 14/11/2023

PHÁP SƯ TỊNH KHÔNG GIA NGÔN LỤC

Phần 3 Chương 7

NÓI RÕ GIÁO DỤC CỦA PHẬT ĐÀ

(BÀI 26)

Hòa Thượng nói: **“Thế Tôn đã vì chúng ta làm ra tấm gương tốt nhất, Ngài xả bỏ sạch trơn nên đời sống của Ngài rất tự tại! Thế Tôn cả một đời không có đạo tràng, Ngài ngủ dưới gốc cây, nói pháp trên bãi cỏ. Đời sống của tăng đoàn đáng kính đến như vậy! Ngày nay, chúng ta không thể tìm được đoàn thể tăng đoàn nào thanh tịnh như vậy!”** Trước khi Phật xuất gia tìm đạo, Ngài là thái tử Tất - đạt - đa, con vua Tịnh Phạn trị vì thành quốc Ca-tỳ-la-vệ, một trong những quốc gia giàu mạnh nhất thời đại đó. Khi Phật sinh ra, Ngài A-tư-đà đã tiên đoán là thái tử sẽ trở thành một vị chuyển luân Thánh vương vĩ đại hoặc sẽ xuất gia, trở thành một vị Phật. Vua Tịnh Phạn muốn thái tử kế thừa ngôi báu nên ông đã xây dựng cung điện Bốn Mùa với rất nhiều quân lính, cung tần, mỹ nữ. Nhà vua không để bất cứ một người, một sự vật nào thể hiện về sự vô thường trong cung điện Bốn Mùa, khi cung nữ nào có điệu múa, giọng hát không còn trẻ trung thì họ sẽ bị thay thế, bông hoa nào có dấu hiệu của sự úa tàn thì sẽ bị ngắt bỏ. Thái tử Tất-đạt-đa kết duyên với nàng Da-du-đà-la vô cùng xinh đẹp và có một người con trai là hoàng tử La-hầu-la. Mặc dù sống trong cảnh sung sướng, vợ đẹp, con ngoan nhưng Ngài vẫn xả bỏ tất cả để tìm con đường tu hành, giải thoát.

Sau khi chứng quả vị Phật, hằng ngày, Đức Phật và tăng đoàn đi khát thực để gieo duyên lành với chúng sanh, giúp chúng sanh phát khởi tâm bố thí, cúng dường. Việc khát thực phải tuân theo những quy định rất nghiêm khắc, mỗi ngày, Phật và tăng đoàn phải đi theo một cung đường khác nhau, các Ngài chỉ được đến bảy nhà, nếu thức ăn còn dư thì phải bố thí cho chúng sanh, không được để dành đồ qua đêm. Nếu Phật và tăng đoàn đi khát thực qua bảy nhà không có người cúng dường thì các Ngài sẽ trở về tịnh tọa. Đời sống của tăng đoàn cao cả, buông xả triệt để như vậy nên thể lực của các Ngài rất khoẻ mạnh. Các Ngài sống đời sống ba y một bát, nửa ngày ăn một bữa, dưới gốc cây ngủ một đêm. Thời xưa, thời tiết ở Ấn Độ rất khắc nghiệt, có khi thì nắng cháy da, có khi thì lạnh thấu xương nhưng Phật và tăng đoàn đi chân trần đến khắp các nơi. Mấy hôm nay, Hà Nội trở gió, tôi đang phải mặc bốn cái áo ấm, ngày nay, thể lực của chúng ta rất yếu kém. Hiện nay, chúng ta sống phụ thuộc vào các loại máy móc như máy sưởi, máy điều hoà nên cơ thể của chúng ta không thích nghi được với sự thay đổi của thời tiết.

Hòa Thượng nói: **“Năm xưa, khi Thế Tôn còn tại thế, tăng đoàn không có tổ chức, mà chỉ có một người là thượng thụ, người làm biểu pháp. Trong đoàn thể mọi người cùng nhau chung sống, tu hành rất an vui, hạnh phúc. Mọi người được an vui như vậy vì hằng ngày họ được nghe pháp nên tư tưởng, kiến giải của mọi người dần dần giống nhau, không có sự chênh lệch, mỗi người đều bỏ đi vọng tưởng, phân biệt, chấp trước của chính mình”**.

Thời xưa, người trong tăng đoàn không có cấp bậc, chức danh. “*Thượng thụ*” là người làm biểu pháp. Thí dụ, khi 1200 đệ tử của Phật đến nghe thuyết pháp thì Phật là thượng thụ; Trong một đoàn thể nhỏ, người đáng kính nhất là thượng thụ. Khi chúng ta nghe Phật dạy, chúng ta phải bỏ đi vọng tưởng, phân biệt, chấp trước của chính mình thì mọi việc sẽ trở nên tốt đẹp. Bởi vì mỗi chúng ta đều có năng lực, tướng hảo giống như Phật, nếu chúng ta bỏ đi vọng tưởng, phân biệt, chấp trước thì tự tánh thanh tịnh của chúng ta sẽ hiển lộ. Hòa Thượng từng nói: **“Thích Ca Mâu Ni Phật không xỏ mũi chúng ta kéo đi!”**. Chúng ta nghe lời giảng của Phật là để chúng ta bỏ đi vọng tưởng, phân biệt, chấp trước của mình, để chúng ta quay về với bản thể tâm thanh tịnh. Bản thể tâm thanh tịnh của chúng ta giống y như của Phật nhưng hiện tại, bản thể tâm thanh tịnh của chúng ta không thể hiển lộ nên chúng ta vẫn phiền não và khiến mọi người phiền não.

Một lần, khi các tôn giáo họp mặt, các tôn giáo khác nói, chúng ta giống nhau ở chỗ chúng ta đều có niềm tin. Hòa Thượng nói: **“Tôi không có niềm tin như các Ngài, tôi tin chính mình, tôi tin tôi sẽ là Phật. Ngài có dám tin Ngài sẽ là Chúa không!”** Thích Ca Mâu Ni Phật đã nói: **“Ta là Phật đã thành tất cả chúng sanh là Phật sẽ thành”**. Trước tiên, chúng ta tin “*tự*”, kế đó, chúng ta mới tin “*tha*”. Tin “*tự*” là chúng ta tin chính mình có đủ bản năng để thành Phật.

Sáng nay, khi tôi đọc câu này của Hòa Thượng tôi đã giật mình phản tỉnh, Hòa Thượng nói: **“Chúng ta không lấy tư tưởng, kiến giải của Thích Ca Mâu Ni Phật thành tư tưởng, kiến giải của mình mà chúng ta xả bỏ vọng tưởng, phân biệt, chấp trước của chính mình. Sau khi chúng ta xả bỏ vọng tưởng, phân biệt, chấp trước thì chúng ta cũng giống như Phật! Đây gọi là kiến hòa đồng giải. Không phải tư tưởng của Phật là chính xác mà là hiện tại, tư tưởng của chúng ta đều sai lầm!”**. Chúng ta và Phật khác nhau vì vọng tưởng, phân biệt, chấp trước của chúng ta quá sâu dày. Vọng tưởng, phân biệt, chấp trước của chúng ta càng sâu dày thì chúng ta càng rời xa tự tánh. Tự tánh của chúng ta vốn dĩ thanh tịnh, năng lực, tướng hảo của chúng ta không khác như Như Lai. Hiện tại, tư tưởng của chúng ta đều sai lầm vì chúng ta có quá nhiều vọng tưởng.

Hòa Thượng nói: **“Phật tuyệt đối không nói chúng ta phải lấy tư tưởng, kiến giải của Ngài làm tư tưởng, kiến giải của chúng ta. Chỉ có Ma mới làm như vậy! Phật tuyệt đối không khồng chế người, Phật dạy chúng ta: “Tất cả chúng sanh**

đều có tính Phật, đều có thể làm Phật". Chúng ta đang tin vào Phật hay đang tin vào Ma? Ma luôn không chế người, Phật giảng cho người nghe đạo lý để người tự biết đối trị, loại bỏ tập khí, phiền não của mình. Chúng ta loại bỏ được tập khí phiền não thì chúng ta sẽ được nâng cao cảnh giới, chúng ta loại bỏ được sạch sẽ thì chúng ta trở thành Phật.

Tôi không phải là người có tài năng, tôi chỉ có tâm chân thành. Tâm tôi đã chiêu cảm tâm đồng cảm của mọi người để chúng ta cùng nhau làm lợi ích chúng sanh. Mọi người trong đội ngũ của chúng ta đều vì người lo nghĩ, vì người phục vụ. Khi tôi bị đau chân, tôi vẫn lái xe vì tôi muốn đi làm việc lợi ích cho người. Hôm qua, dù có rất nhiều việc nhưng tôi vẫn xuống vườn thu hoạch rau để tặng mọi người. Tâm chúng ta tự tư, ích kỷ thì chúng ta không thể cảm hoá được người khác. Hòa Thượng nói: "**Thích Ca Mâu Ni Phật không khống chế ai!**". Chúng ta phải thật làm để chúng ta khơi dậy niềm tin, niềm tự hào vào công việc phục vụ chúng sanh của mọi người. Chúng ta phục vụ mọi người chính là chúng ta phục vụ chính mình. Chúng ta lấy tư tưởng, kiến giải của Phật thì những tư tưởng, kiến giải đó mãi mãi là tư tưởng, kiến giải của Phật, không phải là tư tưởng kiến giải của chúng ta. Tư tưởng, kiến giải của chúng ta phải giống như Phật chứ chúng ta không lấy tư tưởng, kiến giải của Phật. Chúng ta dùng tư tưởng của Phật, của Thánh Hiền áp dụng cho người khác thì chúng ta đã sai hoàn toàn!

Chúng ta phải chuyển đổi tư tưởng, kiến giải của Phật thành tư tưởng, kiến giải của chính mình. Chúng ta loại trừ tư tưởng, kiến giải của chính mình hay chính là chúng ta loại trừ vọng tưởng, phân biệt, chấp trước của mình thì tính Phật của chúng ta sẽ hiện tiền. Có những học trò, khi tôi bảo họ rút về nghỉ thì họ liền rút về để nhường cho người khác làm. Tuy họ rất đau lòng nhưng trước tiên, họ đã nghe lời người quản lý. Đây là điều không dễ làm!

Tôi hết sức cảm động khi Hòa Thượng nói: "**Phật không khống chế chúng sanh, chúng sanh làm được bao nhiêu thì làm từng đó!**". Phật dạy chúng sanh đời này chưa được thì vô lượng kiếp sau Ngài vẫn đến dạy chúng sanh. Khi nào chúng ta muốn nghe thì Phật sẽ đến để tiếp tục dạy chúng ta. Hòa Thượng nói: "**Chỉ có Ma mới khống chế người!**". Ma không có tâm đồng cảm, Ma lúc nào cũng "**tự tư tự lợi**", "**danh vọng lợi dưỡng**", thích "**hưởng thụ năm dục sáu trần**", "**tham, sân, si, mạn**".

Hòa Thượng nói: "**Xã hội hiện đại, tâm người bao chao, không an, nguyên nhân của điều này là do tư tưởng, kiến giải của người ngày nay sai lầm. Tâm người bao chao, không an là nguyên nhân căn bản dẫn đến xã hội động loạn, bất an. Người học Phật, học chuẩn mực Thánh Hiền phải đem tâm chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi thiện đãi tất cả chúng sanh**". Chúng ta chấp trước vào tư tưởng, kiến giải của mình, chúng ta muốn người khác làm theo tư tưởng, kiến giải của mình thì chúng ta đã sai! Trong từ "**Thiện đãi**", "**thiện**" nghĩa là thuần thiện, thuần tịnh, khéo léo, Chúng ta dùng tâm "**thiện đãi**" để đối đãi chúng sanh thì chúng sanh nhất định

sẽ dùng tâm đó hồi đáp chúng ta. Khi có dịp, tôi luôn có sự động viên kịp thời các Thầy Cô, khi Thầy Cô về quê, Thầy Cô mua quà tặng Ông Bà, Cha Mẹ, làng xóm thì sẽ giúp mọi người dần được cảm hoá.

Hòa Thượng nói: **“Nếu mọi người không có chánh tri, chánh kiến thì hiện tượng xã hội động loạn, bất an sẽ sinh ra. Chúng ta muốn có chánh tri, chánh kiến thì chúng ta nhất định phải dựa vào giáo dục. Ngàn vạn người mới có một người vừa sinh ra đã có chánh tri, chánh kiến. Phật pháp gọi người này là Phật Bồ Tát hóa thân ở thế gian. Từ vô lượng kiếp đến nay phàm phu chúng ta đã huân tập tập khí, phiền não quá sâu dày nên khởi tâm động niệm của chúng ta đều sai lầm. Đây là hiện tượng tất nhiên!”**

Tôi làm được nhiều việc vì chúng sanh là nhờ có sự chỉ bảo của Hòa Thượng. Nhiều năm tôi phiên dịch, khi nào tai tôi cũng nghe lời giảng của Hòa Thượng. Tất cả suy nghĩ của chúng ta đều sai lầm vì tập khí, phiền não của chúng ta quá sâu nặng. Chúng ta làm việc gì cũng vì lợi ích của ta, vì cái của ta. Hằng ngày, tôi làm rất nhiều việc nhưng không có việc nào vì mình. Sáng nay, tôi dặn một người giúp tôi bỏ phong bì chúc mừng một sự kiện của người trong hệ thống vì tôi không thể đến được. Tôi luôn nhớ đến mọi người nên mọi người đồng cảm, cùng làm những việc phục vụ chúng sanh với tôi. Có người nói, chương trình nào chúng ta tổ chức cũng khiến họ khóc rất nhiều, đây là vì chúng ta đều mong làm được những việc lợi ích nhất cho chúng sanh!

Hòa Thượng nói: **“Tất cả những khó khăn, chướng ngại đều do sự nhận thức sai lầm của chúng ta nên chúng ta phải dựa vào giáo dục”**. “Giáo dục” là trên làm, dưới noi theo. Trong lễ tri ân vừa qua, khi tôi cầm bánh Tét, bánh Ú lên sân khấu tặng Thầy Kỳ Anh, Thầy đã rất cảm động. Chúng ta tặng mọi người những tặng phẩm chúng ta làm ra bằng tâm chân thành, bằng sự lao động miệt mài, thiết thực thì đây cũng chính là chúng ta đang làm giáo dục. Khi chúng ta tặng đậu cho mọi người, chúng ta phải dặn họ đây là đậu sạch, không có chất phụ gia, nhắc mọi người nên rửa hoặc ngâm nước muối sau đó, cất đậu vào tủ lạnh. Đây là chúng ta tặng quà cho người một cách có tâm!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!